

φώς, λύπην ἡδονὴν ἐνθουσιασμόν, τά τ' ἄλλα φιλόφωνός
 ἔστι καὶ λάλος εἰς τε ποιήσιν μελῶν καὶ μέτρων ὡς οὐδὲν
 ἄλλο πάθος ἐπίφορος καὶ κατάντης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5

5

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας

Collocuntur Philinus, Plutarchus, alii

1. Λόγος ἦν περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ὡς οὐ
 πολὺ πίνοντος ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἐν τῷ πίνειν <καὶ> δια-
 Ε λέγεσθαι τοῖς φίλοις ἔλκοντος. ἀπεδείκνυεν δ' αὐτοὺς
 10 φλυαροῦντας Φιλῖνος ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐφημερίδων, ἐν
 αἷς συνεχέστατα γέγραπται καὶ πλειστάκις ὅτι 'τὴνδε
 τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ πότου καθεύδων' ἔστι δ' ὅτε 'καὶ τὴν
 ἐφεξῆς'· διὸ καὶ πρὸς τὰς συνουσίας ἀργότερος ἦν, ὄξυς
 δὲ καὶ θυμοειδῆς ἅπερ ἔστι σωματικῆς θερμότητος. λέγεται
 15 δὲ καὶ τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀποπνεῖν ὥστε καταπιμπλάναι
 τοὺς χιτωνίσκους εὐωδίας ἀρωματιζούσης, ὃ δοκεῖ καὶ
 αὐτὸ θερμότητος εἶναι· διὸ καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ ξηρότατοι
 καὶ θερμότατοι τόποι τὴν τε κασίαν καὶ τὸν λιβανωτὸν
 F ἐκφέρουσιν· πέπει γάρ τινι τῶν ὑγρῶν ὁ Θεόφραστός φη-
 20 σιν ἐπιγίνεσθαι τὴν εὐωδίαν, ὅταν ἐξαιρεθῇ τὸ βλαβερὸν
 τρισσὸν ὑπὸ θερμότητος. δοκεῖ δὲ καὶ Κα<λλισθένης> ἐν